

در طراحی مجموعه به چالش های فراوانی برخوردیم؛ عرض سایت ۱۵ متر کامل نبود و امکان آن که به راحتی بتوان مسیر حرکت ماشین و پارکینگ را ساپورت کند، وجود نداشت. از طرفی با توجه به تعداد زیاد رمپ ها از سمت شمال و جنوب عملاً چیزی در پلان منفی یک برای تامین پارکینگ باقی نمی ماند و طبق خواسته کارفرما ۲۵ عدد پارکینگ به زیبایی حل نمی شد.

پس به دنبال راهکار گشتیم؛ راه حلی که بتواند به تمامی نیازها پاسخ دهد. و بعد از تحلیل تعداد زیادی از اتودها به این رسیدیم که باید در هر صورت فضایی را به رمپ اختصاص داد که این فضا بخش زیرین را بیمار می کند و عملاً بخش زیرین رمپ فلج شده و علیرغم دادن فضای زیاد تعداد مورد نیاز پارکینگ تامین نمی شود.

پس تصمیم گرفتیم در پی یک ایده در طبقه همکف کوچه ای در حجم بگذاریم که دو بخش شمالی و جنوبی را به هم متصل کند. از طرفی در خط جنوبی سایت باتوجه به وجود درخت ها و عدم خواسته قلبی ما و امکان قطع آن ها، تصمیم گرفتیم تراز منفی ۸۵ سانتی متر را به عنوان ایستگاه در نظر بگیریم. درواقع ماشین از کوچه داخل هدیش مستقیم عبور کرده که محدوده زیرزمین را برای تامین پارکینگ ها فلج نمی کند و درست در نقطه ای که وارد حیاط می شود به مسیری در تراز منفی ۸۵ سانتی متر می رسد و در این ایستگاه از سمت جنوب متصل می شود و با رمپ در نظر گرفته شده به تراز های منفی یک و منفی دو می رود.

در این ایده کلیه رمپ ها به هم متصل بوده و کاربرها در زیر زمین امکان دسترسی به سمت شمال و جنوب را توأمان به هم دارند. ضمن آنکه فضای کمتری را برای تامین رمپ ایجاد کرده ایم و به طبع فضا برای تامین پارکینگ ها موجود می شود. طراحی جانمایی بخش سخت ساختمان توأمان با طراحی پارکینگ و واحدها صورت گرفت و با توجه به آن که در سمت شرقی ساختمان یک حیاط وجود دارد؛ با ایجاد بالکن میتوان از این فضا استفاده کرد و نفس کشید.

یک بالکن در سمت شرقی قرار گرفت و در اطراف آن اتاق خواب طراحی شد؛ بنابراین، این خواسته، گذاشتن عنصر سخت در بخش شرقی را منتفی می کرد و حال عنصر سخت می توانست در بخش مرکزی یا غربی قرار بگیرد.

در بخش غربی، با توجه به تامین دسترسی شمال و جنوب و ایجاد رمپ، عدم امکان قرار دادن عنصر سخت را داشتیم. پس در نهایت عنصر سخت در بخش مرکزی قرار گرفت. در هر طبقه سعی شد یک لابی و یک فضای خانه داری (برای جانمایی زباله های واحدها) قرار داده شود. در طراحی سایت رمپ از پیلوت به ایستگاه منفی ۸۵ سانتی متر می رسد و سپس یکی شده و به منفی یک و منفی دو می روند و در طبقه منفی سه گودال باغچه ای قرار گرفته که با فضاهای استخر و باشگاه کار می کند.

فضای چرخش رمپ یک ویو به سمت گودال باغچه دارد اما گودال باغچه محیطی دنج و آرام را برای خود بیشتر می پسندد، روی خوشی به ماشین ها نشان نمی دهد و با یک پوسته ی نرم بتنی خود را از ماشین ها جدا می کند و درخت های کل مجموعه را در دل خود جا می دهد. در پیلوت، ایوانی برای ارتباط هرچه بیشتر با حیاط در نظر گرفته شد. برای طراحی نما چالش اصلی ما خط کج بود. مسئله ای که برای ما بسیار سولال بود نام پروژه بود که هم نام منحصر به فردی بود و هم اینکه هدیش ۲ بود یعنی برای دومین بار تکرار می شد

هنگامی که این کلمه را مطالعه کردیم؛ متوجه شدیم که این کلمه، ریشه هخامنشی دارد و به معنای فخر و بلندی است. حدس زدیم این نام برای کار فرما خاص باشد. پس به دنبال معماری خاصی که این نام از آن ریشه گرفته بود و در طراحی نما تصمیم گرفتیم که از معماری هخامنشی کمک بگیریم و چیزی که بسیار نمایان شد متریال آن بود؛ متریال سنگ به شکل سخت و تیشه ای.

سپس متریال و دیتیل را برداشته و در بستر مدرن با توجه به چالش های نما، نمای خود را طراحی کردیم پس وارد جزئیات شدیم و از کعبه زرتشت برای طراحی دیتیل آن الهام گرفتیم و در آخر، ایده بر آن شد که معماری مدرن خود را با الهام از معماری هخامنشی پیش ببریم و ترکیب کنیم.

و در طراحی نما چالش اصلی خط کج لبه سایت بود که اصلا با کانسپت طرح ارتباطی نداشت، در معماری هخامنشی ما سطوح سنگی با ابعاد و اندازه های قائمه داریم پس تصمیم گرفتیم سطوح شکسته شوند تا سطح صاف داشته باشیم و در پی این شکست کلیه ی مجموعه را در داخل یک کل بتنی قرار دادیم و با توجه به قید آن که امکان بیرون زدگی از خط کج را نداریم مگر در حد ۲۰ الی ۳۰ سانتی متر، خطوط صاف ایجاد شده مرز میان خطوط کج قرار گرفتند تا کمترین فضا را از دست بدهیم و سطوح صاف یک پارچه تبدیل به عناصر ما شدند. عناصری که نما را ریتم گونه تعریف می کردند.

در تعریف نما چالش دیگر سخت و صلب بودن معماری هخامنشیان و کانسپت طرح و متریال انتخابی و از طرفی گشایش و باز شدن و پنجره های قدی رو به نور بود؛ برای این منظور سعی شد خصوصا در نمای جنوب این دوگانگی در حجم نشان داده شود و علاوه بر آن که نور به خوبی برای کلیه فضا ها تامین می شود اما دوگانگی به صورت صلبیت و سختی و شفافیت و شکنندگی نشان داده شود، آن هم به صورت ریتمیک وار ساختمان، یک رو به شرق باز می کند برای آن که نفس بکشد، در طراحی فضا داخل خانه، دو بخش مهمان و پذیرایی چون قید نشده بود حتما جدا باشند، به صورت منعطف طراحی شد، به گونه ای که هم شخصیت مستقل خود را داشته باشند و هم با یک دیگر کار کنند.